

Technická univerzita v Liberci

Fakulta textilní

Katedra designu

Obor 3107 R 006

Textilní a oděvní návrhářství

Detašované pracoviště Jihlava – Helenín

Bakalářská práce

Nebe, peklo, ráj – dámská oděvní kolekce pro
emancipovanou ženu

(Heaven, hell, paradise – women's clothing collection for
emancipated woman)

2009

Vypracovala
Klára Šedivá

Vedoucí bakalářské práce
Jitka Huňková

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI

Fakulta textilní

Katedra designu

Akademický rok: 2008/2009

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: Klára ŠEDIVÁ

Studijní program: B3107 Textil

Studijní obor: Textilní a oděvní návrhářství

Název tématu: Nebe, peklo, ráj - dámská oděvní kolekce
pro emancipovanou ženu

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

- 1) Rešerše postavení ženy ve společnosti.
- 2) Výtvarné studie tématu, tvorba dynamiky kolekce a její barevnostní skladby.
- 3) Návrh výtvarného řešení.
- 4) Vlastní realizace kolekce.

Rozsah grafických prací:

Rozsah pracovní zprávy: 25

Forma zpracování bakalářské práce: tištěná

Seznam odborné literatury:

Abramsová,L.: Zrození moderní ženy: Evropa 1789-1918, Brno, Centrum pro studium demokracie a kultury ,2005

Ehrhardt,U.: Hodné holky se dostanou do nebe, zlobivé kam chtějí, Praha, Motto, 2008

Vodáková,A.;Vodáková,O.: Rod ženský: kdo jsme, odkud jsme přišly, kam jdeme?, Praha, Sociologické nakladatelství, 2003

Bierach,Dr. A. J.: Za maskou je člověk: Jak prohlédnout přetvářku, Praha, 1997

Ehrhardt,U.;Wilhelm,J.: Úspěšné ženy nikdo nezastaví, Praha, Alternativa, 2000

Oakleyová,A.: Pohlaví, gender a společnost, Praha, Pragma,2000

Vedoucí bakalářské práce: Mgr. A. Jitka Huňková

Katedra designu

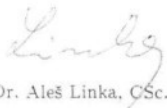
Konzultant bakalářské práce: doc. ak. mal. Svatoslav Krotký

Katedra designu

Ostatní konzultanti: Mgr. A. Zuzana Veselá

Datum zadání bakalářské práce: 22. září 2008

Termín odevzdání bakalářské práce: 30. května 2009

prof. RNDr. Aleš Linka, CSc.

děkan

L.S.

Ing. Renata Štorová, CSc.

vedoucí katedry

V Liberci dne 14. dubna 2009

Prohlášení

Prohlašuji, že předložená bakalářská práce je původní a zpracoval/a jsem ji samostatně. Prohlašuji, že citace použitých pramenů je úplná, že jsem v práci neporušil/a autorská práva (ve smyslu zákona č. 121/2000 Sb. O právu autorském a o právech souvisejících s právem autorským). Souhlasím s umístěním bakalářské práce v Univerzitní knihovně TUL.

Byla jsem seznámena s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č.121/2000 Sb. o právu autorském, zejména § 60 (školní dílo).

Beru na vědomí, že TUL má právo na uzavření licenční smlouvy o užití mé bakalářské práce a prohlašuji, že **s o u h l a s í m** s případným užitím mé bakalářské práce (prodej, zapůjčení apod.).

Jsem si vědoma toho, že užít své bakalářské práce či poskytnout licenci k jejímu využití mohu jen se souhlasem TUL, která má právo ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, vynaložených univerzitou na vytvoření díla (až do jejich skutečné výše).

V Liberci, dne 27. května 2009

Klára Šedivá

Podpis

Anotace

Pro svou práci jsem se nechala inspirovat problematikou postavení ženy ve společnosti od doby pravěku po moderní dobu, která je spojena s emancipací ženy. Práce představuje historický přehled postavení ženy v jednotlivých epochách dějin. Na základě poznatků uvedených v mé práci a aktuálního společenského dění jsem vytvořila kolekci oděvů.

Klíčová slova

Žena, postavení ženy, společnost, manželství, rodina, emancipace, vzdělání, kariéra.

Annotation

Status of women in society since prehistoric era until modern ages that is connected with emancipation of women was main inspiration for my work. My work presents historical overview of women status throughout individual historical epochs. Collection of dresses I created was based on both the facts indicated in my work as well as actual social events.

Key words

Woman, status of woman, society, matrimony, family, emantipation, education, career.

Poděkování

Poděkování patří vedoucí práce Mgr. A. Jitce Huňkové, konzultantům doc. ak. mal. Svatoslavu Krotkému a Mgr. A. Zuzaně Veselé, za její profesionální přístup, poskytnutí cenných rad, zkušeností a kvalitní spolupráci při vypracování celé bakalářské práce a za čas, který mi věnovala. Zvláštní poděkování patří mému otci panu Josefu Šedivému za podporu a financování celé bakalářské práce, bez níž by se nemohla zrealizovat.

OSNOVA

1. ÚVOD.....	7
2. CÍL A METODIKA.....	8
3. TEORETICKÁ ČÁST.....	9
3.1. POSTAVENÍ ŽENY.....	9
3.1.1. <i>Pravěk</i>	9
3.1.2. <i>Starověk</i>	9
3.1.3. <i>Středověk a novověk</i>	11
3.2. HISTORICKÝ IDEÁL ŽEN.....	12
3.2.1. <i>Krásné a dobré (středověk)</i>	12
3.2.2. <i>Žena v 19. století</i>	13
3.3. EMANCIPACE.....	15
3.3.1. <i>Charakteristika</i>	15
3.3.2. <i>Žena ve 20. století</i>	16
3.4. DILEMA MODERNÍ ŽENY.....	17
4. VLASTNÍ PRÁCE.....	18
4.1. VOLBA MATERIÁLŮ A VZORNÍK POUŽITÝCH MATERIÁLŮ.....	19
4.2. CHARAKTERISTIKA KOLEKCE.....	25
4.2.1. <i>Model č. 1</i>	25
4.2.2. <i>Model č. 2</i>	27
4.2.3. <i>Model č. 3</i>	29
4.2.4. <i>Model č. 4</i>	31
4.2.5. <i>Model č. 5</i>	33
4.2.6. <i>Model č. 6</i>	35
4.2.7. <i>Model č. 7</i>	37
4.2.8. <i>Model č. 8</i>	39
5. ZÁVĚR.....	40
6. SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY.....	41
7. OBRAZOVÁ DOKUMENTACE.....	42

1. ÚVOD

Inspirací pro tvorbu bakalářské práce se stala žena a její postavení ve společnosti provázané s emancipací ženy od historie po moderní dobu (přítomnost). Tradice vymezují ženě roli vychovatelky a hospodyňky, zatímco muži úlohu vůdce společnosti a živitele rodiny. Ale platí tyto tradice ještě v současnosti? Dnešní moderní společnost už počítá se ženou jako s pracovní silou, protože materiální nároky dnešní rodiny vyžadují zaměstnání obou manželů. Dnešní doba volá po kráse, po tvrdých loktech, po penězích, po moci a úspěchu. Jak tedy být ženou dnešní doby a dostat se do ráje? Jak tedy rozeznat co je dobré a zlé, co je nebeské a co naopak d'ábelské? Je patrné, že dnešní mladé ženy o této problematice uvažují mnohem více než předchozí generace žen. Cítí příležitosti, které jim život nabízí a zdá se, že stále větší procento mladých žen odsouvá rozhodnutí vstoupit do manželství nebo založit rodinu právě z tohoto důvodu. Definování role muže a ženy v životě a v soužití páru je stále složitější. Zatímco ještě v minulém století bylo pravidlem, že muž byl živitel a žena se starala o rodinu, nyní je již všechno jinak...

2. CÍL A METODIKA

Téma, které jsem si zvolila, je mi velmi blízké, nikoliv proto, že bych se považovala za kariéristku, která vidí život jen ze strany profesní, zapomínající na rodinu, ale pro situaci, ve které se v této době nacházím, v době, kdy toužím po seberealizaci, uplatnění, rozvinutí svých schopností a uspokojení svých pracovních nároků. Cítím, že pokud se k tomuto svému cíli alespoň trochu nepřiblížím, vzhledem ke své povaze nenaleznu klid.

Ve svém blízkém okolí jsem poznala ženy, jejichž smyslem byla péče o rodinu a domácnost, některé toto poslání naplňovalo, jiné se cítily nespokojené a neplnoprávné. Poznala jsem i ženy, které se soustředily jen na své vzdělání a kariéru a cítily se šťastné, některé však měly pocit, že nenaplnily své ženské poslání a jako ženy a matky zklamaly. Jsou i ženy, které zvládají kariéru i rodinu a zůstávají ženské a přitažlivé. Je to vůbec možné a co vlastně prožívají ve svém nitru?

Abych pochopila současnou ženu, rozhodla jsem se poznat její postavení v jednotlivých historických etapách vývoje lidstva.

Své teoretické poznatky i osobní pocity jsem zohlednila při navrhování mé oděvní kolekce. V prvních modelech převládají motivy vnitřního pekla, závěrečný model vyjadřuje motivy vnitřního nebe a harmonie, ostatní modely nesou rysy obou základních pocitů.

3. TEORETICKÁ ČÁST

3.1. Postavení ženy

Postavení žen se v průběhu historie dosti měnilo, což je patrné například v literatuře, malířství, sochařství i v jiných oborech, než jsou ty umělecké. Jak se měnil pohled na obyčejnou ženu během několika pár tisíciletí a její snahu prosadit se v občas nelehkém životě mezi muži, bude stručně shrnuto v následující části.

3.1.1. Pravěk

V období starší doby kamenné žena měla vedoucí postavení ve společnosti jako zachovatelka rodu – matriarchát. Žena (matka) se stala skutečnou vládkyní svého rodu, její role byla dokonce silnější než role muže v patriarchátu. Matka byla hlavou „rodiny“, čímž bylo podmíněno právo mateřské, od kterého se uplatňovaly nároky na příslušnost k rodině a právo dědické. Žena na nejvyšším hierarchickém stupni měla moc soudní a náboženskou.

3.1.2. Starověk

Starověká společnost starých Řeků a Římanů byla založena na patriarchálním modelu – forma společnosti, kde vládne muž (otec). Vztah těchto mužů k ženám byl promítnut do středověkých i pozdějších názorů evropské společnosti. Nejprve se zastavme u postavení ženy ve starověkém Řecku (Athény a Sparta), poté nahlédneme do Říma.

Řecko (Athény)

Jakmile bylo dosaženo určitého stupně kulturního vývoje, tak nejen v Athénách, ale také všude ve světě, došlo k přechodu matriarchální společnosti v patriarchální. Utvořilo se právo otcovské, zatímco právo mateřské zaniklo. Takováto změna měla za následek vyžadování manželské věrnosti, a to z toho důvodu, že manžel nechtěl uznat za svého dědice nikoho jiného, než syna z vlastní krve. Toto omezení ženu

připoutalo k domácnosti tak, že dokonce navštěvovala a trávila život jen v místnostech, kde měla jistotu, že nepřijde do styku s jinými muži. Aby na sebe ženy neupoutaly zraky jiných mužů, když chtěly jít na veřejnost, musely být zahaleny. V islámských zemích se tento zvyk dodnes v nezměněné podobě dodržuje. Žena se svým manželem pouze sdílela lože, jinak v domácnosti byla služkou, musela ho také oslovovat svým pánem a ctít, a proto spolu nikdy neseděli u stolu. Dopustila-li se žena cizoložství, mohla být potrestána i smrtí nebo prodána do otroctví. U mužů byla situace zcela jiná. Na ně se žádná sexuální omezení nevztahovala. Ženy, které se nechtěly spokojit s otroctvím rodinného života, žily jakýmsi druhem volné lásky, postupně vznikajícím héterismem.

Postavení ženy ve starověkém Řecku (Athénách), spočívalo ve snížení její individuality, na rodičku, služku a strážkyni krbu. Její zhoršení jejího společenského postavení, vedlo až do naprosto nepřirozené polohy. Na základě tohoto nedostatku úctě k ženě a strachu z přelidnění, se začaly být běžné intimní styky mezi muži. Můžeme říct, že v této době měla žena dosud nejhorší postavení ve společnosti. (10)

Řecko (Sparta)

Od situace v Athénách byla společenská situace ve Spartě poměrně dost odlišná. Děti – chlapci i dívky - byly svěřovány v sedmi letech do výchovy a péče státu, což v celé tehdejší společnosti výrazně ovlivnilo rodinný život. Přesto matek a manželek si Spartané vážili. Od dětství, jak mužům, tak ženám, se dostávalo stejné výchovy. Oproti ženám v Athénách, kterým bylo odepráno i oslovení Athéňanka a neměly hlasovací právo, spartské ženy z veřejného života vyloučeny nebyly. Částečně mohly rozhodovat o chodu obce. Nemusely se provdávat. Muži se naopak museli oženit nejpozději do svých třiceti let. V tehdejší společnosti bylo zajímavým pravidlem, že dívky až do doby úplně dospělosti, chodily neošacené. V tehdejší Spartě byly z dnešního pohledu značně uvolněné mravy a bylo běžným zvykem, že nejstarší bratr se o svou ženu dělil s mladšími bratry, popřípadě i s přáteli. Fakt, že spartská společnost byla založena na společné státní výchově dětí, umožnil volnost mravů, a proto zde nebyl takový tlak na pokrevní legitimitu dědiců. (10)

Řím

Opravdové úctě se žena mohla těšit ve starověkém Římě. Mužům i ženám věnovala společnost stejnou pozornost. V římském náboženství nacházíme názorný příklad: při prosebné modlitbě se Římané dovolávali jak boha (si Deo), tak bohyně (si Deae).

Rovné společenské postavení ženy a muže však bylo v rozporu s právním postavením obou pohlaví. Otec rozhodoval o důležitých aspektech života své dcery, nesl za ni veškerou odpovědnost a to vše jen do té doby, než se dcera provdala. Pak dále o všem rozhodoval její manžel, po jeho smrti přebíral odpovědnost za ženu jeho nejbližší mužský příbuzný. V římské společnosti rovněž žena nebyla oprávněná nakládat se svým majetkem. Přes všechna tato omezení se však římská žena mohla volně pohybovat mezi přáteli a podílet se plně na chodu domácnosti. Postavení římské ženy bylo očividně příjemnější a nepoměrně volnější než u ženy z Řecka, která trávila svůj život jen v ženských komnatách. (10)

3.1.3. Středověk a novověk

Velký vliv na vývoj společnosti, tedy i na postavení ženy, mělo ve středověku šíření křesťanství, které zpočátku ženě navrácí lidskou důstojnost a odsuzuje dvojí morálku, jinou pro muže, jinou pro ženu. Pozdější výklady Bible, daly základ různým teoriím, které se týkaly společného tématu, jenž obhajovalo právo mužů vládnout ženám, nadřazenost mužů nad ženami, někdy i právo ženu fyzicky trestat. Rozvíjení teorií o nadřazenosti a dokonalosti mužů, o vině, neřestnosti a podřízenosti žen se stalo tématem filozofických, ale i církevních polemik mezi muži, později i ženami v několika staletích středověku a novověku. Žena byla pokládána za původkyni lidských hříchů a zcela vážně se uvažovalo i o tom, zda je žena vůbec člověkem. Ženy byly podřízeny mužům, nejdříve otci, potom svému manželovi. Relativně svobodná a samostatná byla vdova, která po smrti svého muže disponovala určitým majetkem, nikdo ji nenutil do žádného dalšího sňatku a mohla sama rozhodovat o svém životě.

Vzdělání se v této době mohly věnovat pouze středověké světice, které se zaslíbily Bohu. Jedině klášterní komunity slibovaly možnost sebezdokonalování a jisté nezávislosti. Ženy žijící v manželství rodily děti a neměly tedy vůbec čas na sebevzdělávání a sepisování svých myšlenek. V církevních institucích ženy nalézaly do jisté míry značnou svobodu, spravovaly dobročinné a vzdělávací ústavy a budovaly své postavení. Na druhou stranu ženy v kláštorech žily asketicky, měly nedostatek jídla a byla jim odepřena láska a pohlavní život.

Křesťanský pohled na ženu byl v rozporu s pohledem společnosti „barbarských“ Germánů a Slovanů, které ženu chápaly jako mravní bytost a oslavovaly její schopnost mateřství. Právní postavení ženy, však bylo podobné jako v Římě. Germánské zvykové právo navíc určovalo i hospodářskou hodnotu ženy, která činila padesátinásobek ceny běžného otroka. Křižácké výpravy do arabských zemí přispěly k novému pohledu na ženu – ženy jemné až přecitlivělé, křehký kvítek, který potřebuje oporu rytíře. Muži k ženám přistupovali jako k bytosti pohlavní, věnovali jim lásku jako milence, ovšem ne jako manželce.

Touha po duševním životě později dala vzniknout ženě gotické – mystické, nábožensky založené bytosti. Po období gotiky nastupuje renesance, humanisticky založený směr. Ženě se opět začala přisuzovat lidská práva a sama žena se začíná angažovat. Vznikají první ženské spolky, kde ženy debatují o umění, duchovnu a krásnu. Předsudek, že žena není schopna intelektuální činnosti, byl konečně zčásti překonán. Ženám se začalo dostávat většího vzdělání. Po renesanci se snaha o emancipaci dále prohlubuje a ženy si opět s větším úspěchem budují postavení ve společnosti. (11)

3.2. Historický ideál žen

3.2.1. Krásné a dobré (středověk)

Ve středověku jsou oblíbené světice obvykle popisovány jako nesmírně krásné ženy, neboť podle tehdejších představ: co je dobré, nemůže být ošklivé, a zlé nemůže být krásné.

V legendách o světicích nacházíme skutečně téměř úplný výčet dobrých vlastností (ve středověké společnosti uznávaných). Podívejme se na přednosti dokonalých žen z dob dávno minulých tak, jak nám je předkládá, Jakub de Voragine ve své Legendě Auree:

„Svatá panna Lucie měla panenský půvab bez jediného kazu, že se v ní šířila křesťanská láska bez příměsi nějaké nečisté lásky pozemské, že její směřování k Bohu postupovalo bez oklik, že cesta božského působení byla u ní předlouhá bez zdlouhavé nedbalosti. J. Voragine, Legenda Aurea, 1984 (sepsáno ve 12. Stol.).“ (1, str. 57)

Prostřednictvím Jakuba de Voragine se seznámíme s další dokonalou hrdinkou, kterou je svatá Kateřina. V gotice, v níž začal být na vzdělání kladen daleko větší důraz než dříve, a to zejména u žen, byla tato královská dcera světicí velmi oblíbenou. Svatá Kateřina byla velice moudrá, vzdělaná, ovládající všechny druhy filosofie – od dialektiky až po sofistiku. Postava Kateřiny byla důkazem, že i vědění vede ke svatosti. Ale jak je vidět, i u této vzdělané světice bylo naprosto nutné upozornit na panenství.

Osobnosti světic dob minulých nám tedy ukazují ideální vlastnosti středověké křesťanky. (1)

3.2.2. Žena v 19. století

V 19. století došlo k mnoha událostem jako např. zrušení nevolnictví, průmyslové revoluci, vzniku ústav, rozvoje Spojených států amerických, hospodářské konjunktury po napoleonských válkách, které daly vzniknout prvním společnostem založeným na občanských principech, především v anglosaských zemích. Konečně tedy vznikají moderní ženská hnutí, nalézající odezvu u dělnické třídy a u středních společenských vrstev. Nejranějším moderním ženským hnutím, které mělo politický kontext a cíl, bylo sdružení amerických žen, které požadovalo stejná politická práva mužů a žen a rovnost ve vzdělání. Mezi nejvýznamnější průkopnice ženského hnutí můžeme uvést Olympii de Goudes, která předložila konventu "deklaraci ženských práv" nebo Mary Wollstonecraftovou, která se mimo jiné zabývala výchovou a vzděláváním

děvčat. Díla s emancipační tematikou kladně ovlivňovala sebevědomí žen, jejich postavení ve společnosti se však příliš nezlepšilo (10)

Například právní subjektivitu získala žena až po uzavření sňatku. Po sňatku se manžel stával správcem majetku své ženy a jejího věna, nesměl s nimi však volně disponovat, byl oprávněn jej spravovat, pobírat z něj rentu či jiné zisky. Muž byl dále ze zákona zavázán poskytovat své ženě živobytí a ručit popřípadě za manželčiny dluhy a spáchané delikty. Na oplátku s ním musela žít ve společné domácnosti a sloužit mu. Žena bez přítomnosti manžela nemohla podávat žaloby, být obžalována, nemohla se samovolně rozhodovat o svém majetku, nemohla napsat závěť, ani nerozhodovala o pěstounovi svých dětí a v případě škody dokonce neměla nárok na náhradu. (7)

Formálně-právní postavení ženy ve společnosti se značně lišilo od reálné situace. V době bouřlivých změn nemohl být systém založený na ochranně-utlačovatelském principu dlouho udržitelný. Tehdejší společnost pochopila, že diskriminace žen brzdí vlastní vývoj, a začala měnit zákony a nařízení. Ženy se mohly stát správkyněmi pozůstalostí, vykonavatelkami závětí, mohly uzavírat vhodné předmanželské smlouvy a dokonce podnikat ve vlastní prospěch. Podobné společenské změny proběhly i ve Spojených státech amerických, avšak rychlost změny závisela na rozdílné povaze místních zákonů, které měly španělské, francouzské či anglické kořeny.

Ve Francii, mimo anglosaský svět, byla situace jiná. Změny, jež postavení žen zlepšilo, přinesla revoluce z roku 1789. V září roku 1792, byl přijat zákon o rozvodu, pokud zainteresované strany souhlasily, bylo jim umožněno se rozvést. Na základě tohoto zákona do konce století skončilo fází rozvodu ve Francii přibližně každé třetí manželství. V letech 1791 až 1794 Francie přijala řadu dalších osvobozujících zákonů pro ženy. V roce 1799 Napoleon Bonaparte většinu nových zákonů zrušil a některé změnil v neprospěch žen. K ženským požadavkům byl Napoleon naprosto hluchý. „*Ženy je potřeba zase držet na uzdě,“ tvrdil, „Chodí si, kam chtějí, a dělají si, co chtějí. Dávat ženě volnou ruku, to není francouzské. Už i tak mají příliš mnoho volnosti*“. (7, str. 370) Muž mohl například požádat o rozvod z důvodu nevěry, žena až s výjimkou jediného případu, kdy si muž přivedl konkubínu až domů, požádat o rozvod nemohla. Zatímco nevěrný muž zaplatil pouze pokutu, žena byla potrestána odnětím svobody od tří měsíců do dvou let. Dále v případě vraždy, manželka neměla nárok na jakoukoliv obhajobu,

zatímco muž mohl uvádět polehčující okolnosti. V oblasti politického působení žen nedošlo k žádnému politickému pokroku. Ženy měly výslovný zákaz vstupovat do vlády, požívat politických práv a sdružovat se v klubech.(7)

Podobně i ve zbytku Evropy, po krátkém období reforem, nastal částečný nebo úplný návrat k původnímu stavu. Mnohdy se postavení ženy ve společnosti ještě zhoršilo. Romantičtí autoři zastávali protiženské stanovisko, kdy největší nechuť měli ke vzdělaným ženám.

V britské občanské společnosti, ženy měly větší politický vliv, jak přímý, tak nepřímý. Jako majitelky nemovitostí se mohly účastnit voleb a překvapivě mohly i vybírat poslance parlamentu. Na osvobození žen se významně podílela i rostoucí vzdělanost žen, znalost čtení a psaní. Zaměstnanost a finanční nezávislost pomohly k většímu sebevědomí žen. Ženy se tedy mohly pohybovat svobodněji a volněji, začaly cestovat po okolí, otevíraly se jim širší možnosti v zaměstnání. Byly umělecky aktivní, stávaly se operními primadonami, skládaly písně a začaly i vydělávat psaním. (7)

Devatenácté století bylo tedy jednou z nejvýznamnějších epoch lidstva. Přineslo mnoho změn, které se staly velmi dobrým základem k úplné a dokonalé emancipaci ženy v následujícím dvacátém století.

3.3. Emancipace

3.3.1. Charakteristika

Emancipace je definována jako osvobození, vyproštění, zrovnoprávnění a získání nezávislosti ve společnosti i ve vztahu k mužům. Ženská emancipace se rozvíjela tedy kontinuálně a s vývojem celé společnosti. S rozvojem občanských svobod se čím dál větší počet žen zapojoval do rozhodování o běhu společnosti, proto tato početná část lidstva nemohla být od procesu vývoje oddělena.

Emancipační hnutí se vyvíjelo těmito směry:

- Úsilí o individuální uvolnění a požadavek prakticky neomezeného přístupu ke vzdělání.
- Uvolnění sociální a etické, spojené s požadavkem přístupu ke všem povoláním a oborům lidské činnosti a odstranění dvojí morálky, nuceného celibátu a prostituce.
- Uvolnění politické, které je spojeno s bojem za právo na svobodné sebeurčení ve státě, tedy za volební právo, a s úsilím o změnu některých zákonů znevýhodňujících ženy.
- Uvolnění rodinné, usilující o mravní a právní rovnost v rodině, hospodářskou nezávislost a omezení vlivu a moci rodičů.

Emancipační snahy žen byly naplněny. Můžeme tedy říci, že žena se stala samostatnou jednotkou, která má stejná práva i povinnosti jako muž, a může se zúčastnit veřejného života jako každý jiný občan. Byla stanovena přesná „startovací čára“, která nikoho nezvýhodňuje. Jediné, co činí problém v tomto souboji, jsou lidské vlastnosti a schopnosti. (10)

3.3.2. Žena ve 20. století

Na počátku 20. století měly ženy volební právo jen v několika ojedinělých zemích, fakticky však nemohly rozhodovat téměř o ničem. Na konci 20. století ve většině zemí platí všeobecné volební právo. Zastoupení žen na všech úrovních řízení společnosti se stalo zcela samozřejmou skutečností. V mnoha státech byla začleněna ustanovení o zákazu diskriminace na základě pohlaví. Zvyšování právního vědomí a další jiná opatření pomohla k větší informovanosti žen o svých právech a na základě toho si vymohly jejich dodržování. Veškeré formy násilí páchané na ženách byly označeny světovým společenstvím jako jednoznačné porušení jejich práv. (9)

Samozřejmost, že žena mohla chodit do zaměstnání a účastnice veřejného života, měla vliv na změnu jejího životního stylu. Jsou ženy, které přebírají „mužské“ taktiky, tzn. jsou rázné, tvrdé, nesmlouvavé, preferují zaměstnání před rodinou, orientují

se na vysoký výdělek. Péči o děti, či domácnost zajišťují formou placených služeb, popřípadě spoléhají na výpomoc příbuzných.

Mnohé ženy začaly rozdělovat svůj životní běh na několik etap: nejdříve vzdělání, pak založení vlastní rodiny a péči o malé děti, dohánění kariéry a nakonec péče o rodiny svých dětí. (1)

3.4. Dilema moderní ženy

Zásadní změnu v názorech na postavení žen zaznamenáváme až u nynější nastupující generace mužů a žen, to zejména u nejvzdělanější části populace. Mladí vysokoškoláci a vysokoškolačky se již téměř neliší ve svých ambicích, mnohdy již ani ve svých životních cílech. Pro některé mladé ženy přestává být prioritou rodina, protože se jim tak zvyšuje šance lepšího společenského uplatnění. Model zaměstnané ženy je dnes v našem kulturním prostředí obecně realizovaný a přijímaný jako samozřejmost. (1) Málo žen dnešní doby touží být jen hospodynkami, matkami a je připraveno se vzdát kvůli dětem kariéry. (3)

Ve vyspělých státech se žena zdá být rovnocenná s muži. Má stejná práva, podmínky k životu, možnost seberealizace, může mít stejnou práci, muž a žena jsou si v moderním světě rovni. Ženy chtějí dosahovat stejných úspěchů ve všech oblastech, stejně tak jako muži. Toto úsilí ženám zabírá mnoho času, které jim chybí v rodinném životě a také v mateřství, které mnohdy odkládají až na pozdější věk. Orientace žen na budování vlastní kariéry má vedle pozitiv i mnohá negativa. Žena obtížně zvládá zároveň dělat kariéru, vydělávat peníze a přitom se starat o domácnost a vychovávat děti. Starý rodinný model se začíná rozpadat a s ním i mnohá manželství. (9)

4. VLASTNÍ PRÁCE

Bakalářská práce nebe, peklo, ráj je zhotovena jednak na poznatcích obsažených v teoretické části práce, v níž jsem sledovala postavení ženy od starověku po moderní emancipovanou ženu, jednak na mých vlastních poznatcích, pocitech a úvahách na téma, jak může moderní žena dosáhnout svého vnitřního myšlenkového a pocitového ráje.

V oděvech jsem chtěla zachytit jisté vcítění do problematiky ženy od starověku po moderní dobu. V prvních třech modelech si žena prošla peklem, jež je vysvětleno v teoretické části vedené od patriarchálního modelu, kdy vzniklo právo otcovské a zaniklo právo mateřské. Prakticky měla žena ve společnosti nulové postavení. Tato omezení například připoutaly ženu k domácnosti tak, že se mohla pohybovat jen ve vyhrazených místnostech, aby nepřišla do styku s jinými lidmi. V navazujících historických epochách, které se mi staly inspirací pro další dva modely, se emancipace vyvíjela kontinuálně s vývojem celé společnosti. Původně bezpráva žena si postupně probíjovala své postavení ve společnosti a osvobozovala se. Postavení ženy se tedy v každém historickém období uvolňovalo a zlepšovalo. Dostáváme se k posledním třem modelům, jež jsou charakteristické pro nebe. Zde je patrná cesta k úplnému osvobození žen, ideje emancipačního hnutí se podařily prosadit do života a staly se skutečnými. Můžeme tedy říci, že žena je v současné době svobodná: má stejná práva i povinnosti jako muž a může se účastnit veřejného života jako každý jiný občan svobodného státu.

Při tvorbě mé oděvní kolekce jsem zohlednila i své osobní pocity ženy žijící v moderní soudobé společnosti. Opět jsem zde našla jakousi průbojnost v idejích, které si ženy stanovily, což mne velmi inspirovalo v první části kolekce oděvů, které jsou velmi dynamicky řešeny. Časy, kdy žena byla v domácnosti, starala se o rodinu, dům a zahradu, a manžel nosil domů peníze, jsou nenávratně pryč. Nejčastějším používaným přívlastkem ženy je emancipovaná. To je vzdělaná žena, která upřednostňuje práci a kariéru před rodinou, či vztahem. Ženy nemají v úmyslu dokázat celému světu okolo, že ženy jsou lepší, pracovitější, či inteligentnější. Jejich hlavním cílem je něco v životě dokázat, a to právě proto, že se jako ženy cítí být výjimečné a neutlačované. Žena touží být úspěšná, jak si dnešní doba žádá, musí být silná, tvrdá a schopná používat „pekelné zbraně“. Ženskou vášeň, touhu, sexualitu, nevypočitatelnost, tvrdost, ale i rozvážnost

a schopnost dělat v pravou chvíli ta „správná“ rozhodnutí, která se mnohdy neobejdou bez prvků sobeckosti. Žena pekelná touží po originalitě, touží vyčnívat nad ostatní, zaujmout a být dokonalá. To je jen jedna strana mince. Na druhé straně, je žena, která dokáže dávat lásku jak mateřskou, tak partnerskou. Dokáže být něžná, tvárná, obětavá, utváří domov a zázemí, které jsem se pokusila ztvárnit v druhé polovině kolekce.

4.1. Volba materiálů a vzorník použitých materiálů

Volba materiálů

Pro realizaci kolekce byl výběr materiálu velmi důležitý. Má představa byla od začátku jasná. V první „pekelné“ části kolekce jsem zvolila jako hlavní materiál bavlnu, která drží velmi dobře tvar, což jsem potřebovala vyjádření strohých a přísných linií oděvů. Jako hlavní zdobný prvek mě inspirovala látka, která se používala hlavně ve středověku – brokát. Je velmi zdobný, působí luxusně a podtrhává myšlenku kolekce. Sjednocujícím prvkem celé poloviny kolekce se stala bavlna v různých barevných škálách a brokát tři druhů. Zprvu je barevnost velmi střízlivá, ale postupně s myšlenkou vnitřního osvobození ženy přecházejí střízlivé barvy do barev výrazných.

V další části „nebeské“ kolekce jsem chtěla docílit lehkého, něžného a čistého dojmu, proto jsem jako hlavní materiál zvolila satén a kombinovala ho s průhlednými splývavými látkami. Jako hlavním zdobným materiálem jsem v této části kolekce zvolila krajkou, která dodává modelům elegantnost, luxus, ale i něžnost a jemnost moderní ženy.

Barevná škála celé mé kolekce tedy plynule přechází od tmavých tónů až ke světlým a něžným tónům.

Vzorník použitých materiálů (obsažen v tištěné podobě)

4.2. Charakteristika kolekce

4.2.1. Model č. 1

Materiál

plášť – bavlna, brokát (vypodšívkové, podlepené)

vesta – bavlna, brokát (vypodšívkové, podlepené)

stojáček – bavlna, brokát, kámen štras (vypodšívkové, podlepené)

Model se skládá z černého dlouhého pláště a šedočerné vesty kombinované s hnědozlatým brokátem. Kabát je dynamicky řešen s ostrými, rovnými liniemi a působí velmi sebevědomě. Z barevné kombinace modelu je cítit víra v realizaci svých snů.

Z historického hlediska je kombinace brokátu a dlouhých úzkých rukávů charakteristická pro dobu gotickou. V modelu je použit hnědozlatý brokát, který je zdobným prvkem napomáhajícím velkoleposti modelu. Používal se za dob středověku a novověku jako výstřední detail. Stojáček na zapínání kolem krku je záměrně vypracován velmi sevřeně a má vyjádřit patriarchální model společnosti.

Technický popis

Plášť

Od pasu rozšířený s hlavicovými jednošvovými rukávy a kulatým průkrčníkem.

PD – prsní záševky, pasové záševky, ve středu PD zdrhovadlo do pasové linie, od pasové linie do dolního kraje otevřený rozparek.

ZD – s pasovými záševky, rozparek v šíři 7 cm v délce 70 cm vyplněn plizovaným brokátem.

Kabát je podšívkován polyamidovou podšívkou.

Vesta

Vesta s krátkými, kimonovými rukávy, stojánkovým límcem.

V pasové linii černý kosočtverec, pasové záševky do pasové linie, od pasové linie má vesta členicí švy, boční díl z brokátu, středový z modré bavlněné tkaniny.

Na středu PD zdrhovadlo, 14 cm od dolního kraje rozparek řešený do tvaru trojúhelníku.

ZD dvoudílný členěn do 3 částí, v pasové linii černý kosočtverec, pasové záševky do pasové linie, od pasové linie rozšířený brokatový pasový díl.

Vesta je podšívkována polyesterovou podšívkou do pasové linie vrchovým brokátem.

Stojáček

Osmi dílový stojáček podšívkový polyesterovou podšívkou, ve středu PD do V, na středu štrasový kámen s kravatou, skryté zapínání na háčky

4.2.2. Model č. 2

Materiál

kabát – bavlna, brokát (vypodšívkové, podlepené)

stojáček – bavlna, brokát, kámen štras (vypodšívkové, podlepené)

Tímto modelem jsem chtěla zdůraznit ženskou linii začínající se objevovat v módě 14. století. V zadní části modelu je dlouhý rozparek, který připomíná vlečku. Abych zdůraznila eleganci oděvu, použila jsem na ramenech vycpávky. Model je vypasovaný s úzkými dlouhými rukávy. Velkou dominantu kabátu tvoří druhá vrstva rukávů ušitých ze zdobného brokátu. Tento model má od předešlých modelů uvolněnější linie. Fiží, které doplňuje stojáček modelu, dodává modelu velkolepost a eleganci. Z historického pohledu vyjadřuje, že ženy se vydaly na dlouhou cestu, za uznáním a svobodou.

Technický popis

Kabát

Vypasovaný kabát, od pasové linie rozšířený se stojáčkovým límcem, zapínání na středu PD na zdrhovadlo jednostranně krytou légou, na PD pasové záševky, rukávy dvojité, spodní rukávy dlouhé hlavicové jedno švové, v dolním kraji plizovaný brokát, přes hlavicový rukáv nabíraný brokátový rukáv do poloviny paže, v náramenicích vloženy ramenní vycpávky.

Na ZD pasové záševky, rozparek vyplněn brokátem v dolní šíři 34 cm, v horní šíři 4 cm, v délce 93 cm, zadní díl řešen jako vlečka, dolní kraj začištěn plizovaným brokátem 15 cm od středu PD

Kabát vypodšívkován polyesterovou podšívkou.

Stojáček

Osmi dílový stojáček podšívkaný polyesterovou podšívkou, ve středu PD do V, na středu štrasový kámen s brokátovým fiží v délce 70 cm, skryté zapínání na háčky.

4.2.3. Model č. 3

Materiál

kabátek – bavlna, hedvábí (vypodšívkové, podlepené)

pelerína - bavlna, brokát (vypodšívkové, podlepené)

stojáček – bavlna, brokát, kámen štras (vypodšívkové, podlepené)

sukně – bavlna, brokát (vypodšívkové, podlepené)

Model se skládá ze tří částí. V období renesance se oděv ženy začíná dělit na sukni a živůtek. Ke dvěma již zmíněným částem oděvu je u modelu doplněn dekorativní stojáček. Vysoké límce jsou charakteristické pro španělský renesanční oděv, který v této době ještě doplňovalo okruží. Okruží jsem u svého modelu znázornila jen decentně, vyčnívá pod stojáčkem oděvu. Stojáček je v kolekci v barvě tyrkysové, která vzbuzuje pocit nadějného začátku. Model je doplněn pelerínkou charakteristickou v renesanční době zejména ve švýcarské a španělské módě. Na modelu je použit nový materiál- hedvábí, které zdobí rukávy. Hedvábné sklady na rukávech charakterizují vnitřní vibrace nositelky a naději na zlepšení jejího postavení ve společnosti. Tuto naději znázorňuje na modelu první jasně zbarvený bod, vedený s přísné pelerínky vzhůru ke krku. Další viditelnou barevnou změnou modelu je stojáček. Novou kombinací barev modelu zdůrazňují zvyšující se sebevědomí ženy.

Technický popis

Kabátek

Vypasovaný, třídílový PD, středový PD černé barvy, výstřih lodičkový, rukávy hlavicevé jednošvové, do výše loktů skládané hedvábí.

Zapínání na středu ZD skrytým zdrhovadlem, ZD čtyřdílový, kabátek je vypodšívkován polyesterovou podšívkou.

Pelerínka

Pelerínka s třídílným stojáčkem členěná horizontálně v pruzích na 4 díly o šířce 10 cm, 15 cm, 7 cm, 6 cm, na středu PD zapínání na skryté zdrhovadlo v délce 24 cm.

Vypodšívkované polyesterovou podšívkou.

Stojáček

Osmi dílový stojáček podšívkovaný polyesterovou podšívkou, ve středu PD do V, na středu štrasový kámen s kravatou o šířce 3,5 cm v alce 36 cm, na středu kravaty brokátový proužek v šíři 1,3 cm, ve středu stojáčku brokátový pruh v šíři 3 cm, skryté zapínání na háčky.

Sukně

Klasická sukně, na PD 5 cm od dolního kraje horizontální brokátový pruh v šířce 8 cm, na ZD pasové záševky, zapínání ve středu ZD na skryté zdrhovadlo, trojúhelníkový rozparek v délce 16 cm v šířce 9 cm vyplněn brokátem s protizáhybem.

Pasový kraj začištěn podsádkou, sukně vypodšívkovaná polyesterovou podšívkou.

4.2.4. Model č. 4

Materiál

halenka - krajka

kabát – bavlna (vypodšívkové, podlepené)

pelerína – bavlna (vypodšívkové, podlepené)

stojáček – bavlna, brokát, kámen štras (vypodšívkové, podlepené)

Čtvrtý elegantně řešený model je symbolem ženy, která stále z hlediska historického ještě nemůže otevřeně projevit svůj názor, svobodně pracovat a vzdělávat se. Ve svém nitru už cestu pro své osvobození hledá. Zatím se však ukrývá do stále přísných linií. Pod svrchním oděvem se skrývá krajková halenka výrazné tyrkysové barvy, vyjadřuje skrytou sílu ukrytou v nejhlubším nitru ženské osobnosti. Vypasovaný pas, dlouhé úzké rukávy podtrhují ženskou siluetu a její eleganci.

Technický popis

Halenka

Halenka se stojáčkovým límcem, v ZD přechází do vlečky, zapínání na středu PD na háčková očka a potahované knoflíky.

Rukávy hlavicové jedno švové v dolním kraji rozšířené do zvonu.

Na PD pasové záševky.

Na ZD 4 pasové záševky.

Kabát

Kabát od pasu rozšířený, zapínaný ve středu PD na zdrhovadlo v délce 41 cm od kulatého výstřihu, střed PD tvarovaný, PD podstřižen v prsní linii, střed PD od prsní linie členěn na 4 díly.

V prsní linii vsazena v béžová, bavlněná, podšívkovaná, kabátová sukně prodloužená o 15 cm, členěná na 4 díly ve středu tvarovaná.

Rukávy hlavicové jedno švové.

ZD dvoumílový, podstřižen v prsní linii, pasové záševky.

Vypodšívkovaný polyesterovou podšívkou.

Pelerínka

Pelerínka se stojáčkovým dvoudílným límcem, zapínaná ve středu PD na háčky, tvarovaná do středu PD obloukem, členěná obloukově na 4 díly.

ZD členěn obloukově na 4 díly, vypodšívkovaná polyesterovou podšívkou.

Stojáček

Osmi dílový stojáček podšívkovaný polyesterovou podšívkou, ve středu PD do V, na středu štrasový kámen s brokátovou kravatou o délce 24 cm, skryté zapínání na háčky.

4.2.5. Model č. 5

Materiál

halenka – brokát

vesta – bavlna, brokát (vypodšívkové, podlepené)

sukně – bavlna, brokát (vypodšívkové, podlepené)

pásek – bavlna, brokát (vypodšívkové, podlepené)

V tomto modelu se už objevují prvky, které charakterizují sebevědomou ženu, jež se nebojí výrazné barevné kombinace černé a béžové s hlavní dominantou zlatomodrého brokátu. Žena se více odhaluje a zdůrazňuje křivky své postavy. Jak je vidět, žena se už neostýchá odhalovat své přednosti, využívá svých ženských zbraní pro dosažení svého cíle, což vyjadřují nápadně zdůrazněná ramena. Odhaluje paže a nohy. Hlavním znakem je vypasovaný střih. Začíná vzhlížet ke svému ideálu, o kterém po celou dobu útlaku snila.

Technický popis

Halenka

Brokatová halenka se stojáčkem, na PD pasové záševky až do dolního kraje, na ZD pasové záševky, zapínání na středu ZD na skryté zdrhovadlo.

Rukávy krátké, vsazované do poloviny rukávové hlavice vypodšívkové vrchovým materiálem, rukávová hlavice začištěná jednohrbetovým švem, dolní kraj začištěn také jednohrbetovým švem.

Vesta

Vesta s kimonovými rukávy, v ZD přechází ve vlečku, na PD výstřih do V, pasové záševky.

Zapínání v levém bočním švu.

ZD dvoudílový, trojúhelníkový rozparek o délce 32 cm, šířce 18 cm, vyplněn brokátem.

Podšívkován polyesterovou podšívkou v místě rozparku brokátem.

Výstřih ZD do tvaru V.

Sukně

Klasická sukně se zvýšeným pasem, 6 cm od horního kraje horizontální brokatový pruh v šíři 8 cm, skryté zdrhovadlo na středu ZD, brokatový pruh přechází na ZD v trojúhelník, dotykový záševek v délce 14 cm na středu ZD s výpustkem z brokátu, který začišťuje celý dolní kraj, a je jím vypodšívkován.

Sukně začištěná podsádkou z vrcholového materiálu vypodšívkováná polyesterovou podšívkou a brokátem.

Pásek

Tvarovaný pásek, ve středu PD do V, ve středu kruhová aplikace z brokátu, členěn na tři díly, v ZD na zdrhovadlo jednostranně kryté, celý pásek vypodšívkován polyesterovou podšívkou.

4.2.6. Model č. 6

Materiál

košile – satén, šifon, organza, krajka

sukně – žoržet, šifon (vypodšívkované)

Tento rafinovaně střihově řešený model je charakteristický svou nápadnou barevnou kombinací, mezi nimiž dominuje zlatobílá krajka. Dlouhá průhledná košile se stává zdobným prvkem celého modelu, působí velmi sebevědomě a dynamicky. Barevné sklady v horní a dolní části modelu opět charakterizují vibrace, které vzhledem ke své barevnosti signalizují, že žena už se na své cestě blíží k cíli. Stává se svobodnou, sebevědomou moderní ženou, která se nebojí nahlas říct své názory.

Technický popis

Košile

Prodloužená košile do výšky kolen s vlečkou zapínaná ve středu PD na zdrhovadlo, princesový šev, v pasové linii podstřižen, boční dílky do pasové linie ze skládané organzy ve dvou tónech, od pasové linie hladká organza začištěná krajkou.

Stojáčkový límec jednodílný krajkový.

Rukávy hlavicové jednošvové se sámkou, v dolním kraji do manžety zdobené ohnutou krajkou.

Středové díly na PD od pasové linie ze šifonu začištěné Antlem.

Zdrhovadlo do délky 54 cm.

ZD rozstřížen horizontálně na tři díly, v jedné třetině průramku, v pasové linii, středový díl ze skládané organzy ve dvou tonech, ve středu středového dílu ZD trojúhelníková vsadka, od pasové linie organzová sukně začištěná krajkou.

Ke stojáčku našitá pelerínka, na předním díle řešená půlkruhově směřující do středu do tvaru trojúhelníku, v ZD půlkruhová hladká.

Sukně

Klasická sukně s ozdobnými bočními švy ze skládaného šifonu, zapínání ve středu ZD na skryté zdrhovadlo.

Ve středu ZD dotykový rozparek, sukně všitá do podsádky s podšívkou.

4.2.7. Model č. 7

Materiál

halenka – satén

vesta – satén, krajka (vypodšívkové)

sukně – satén, krajka (vypodšívkové)

Model podtrhuje ženské křivky. Hlavním dekorativním prvkem je zlatobílá krajka, kterou doplňuje bílá a meruňková barva. Důraz je kladen na pasovou část a delší sukni po kolena charakterizující 50 a 60 léta. Tento model je dívčí a působí jemně a elegantně. Žena už nabyla vnitřní sílu a začíná o sobě sama rozhodovat. Nemá potřebu být za každou cenu výstřední.

Technický popis

Halenka

Halenka bez rukávů, ve středu PD zapínání na patenty, halenka přechází do ZD ve vlečku, do kulatého průkrčníku vsazen zřasený volán, rukávové hlavice začištěny podsádkou.

Na PD pasové záševky.

ZD dvoudílový s pasovými záševky, dolní kraj začištěn entlem, ve středu ZD rozparek.

Vesta

Vesta s kulatým výstřihem v pasové linii podstřižená, ve středu PD zapínání na zdrhovadlo, členěná do pasové linie princesovým švem, boční dílek krajkový, díl od pasové linie rozšířený z krajky, od středu PD trojúhelníkový rozparek

Rukávy krajkové, vsazené do dvou třetin rukávové hlavice.

V ZD členěn na 4 díly, boční dílek krajkový, od pasové linie řasený trojúhelníkový díl z krajky.

Podšívkováný polyesterovou podšívkou od pasové linie vrchovým dílem.

Sukně

Šestidílová sukně, středové díly zdobeny krajkou.

Na ZD rozparky jednostraně kryté, sukně všítá do podsádky s podšívkou.

Skryté zdrhovadlo v levém bočním švu.

4.2.8. Model č. 8

Materiál

šaty – satén, krajka (vypodšívkované, podlepené)

listky – tyl, satén, organza

Tento model je závěrečnou tečkou celé kolekce. Žena si prošla peklem a dostala se až do vnitřního ráje. Model působí něžným, jemným, čistým, harmonickým dojmem. Motivy listků charakterizují rovnováhu, která je obsažena jak v přírodě, tak i ve vnitřně svobodné ženě, která je sebevědomá, vyrovnaná a šťastná, protože se po dlouhém utrpení, hledání a nalézání stala tím, čím vždycky chtěla být.

Technický popis

Šaty

Pouzdrové šaty, v prsním hrotu podstřižené.

Na PD pasové záševky, ZD dělené středem s dotykovým rozparkem, ZD podstřižené obloukem, v dolním kraji ozdobná krajka.

Ramínka do středu PD, pravé rameno s našitými aplikacemi listů tvořící rukáv šatů.

Skryté zdrhovadlo v levém bočním švu, podšívkované.

5. ZÁVĚR

Ve své diplomové práci jsem se zabývala postavením ženy v jednotlivých epochách vývoje lidstva. Nejstarší plnoprávná žena v matriarchální společnosti se v období starověku a středověku mění v ženu utlačovanou žijící v bezpráví a odkázanou na muže. Její postavení se mění v novodobé společnosti a v průběhu 19. a 20. století získává postupně nejprve právně později i fakticky rovnoprávné postavení s muži.

Ženu bezprávou, utlačovanou, vyjadřuji ve své písemné práci i oděvní kolekci jako ženu, která prožívá své vnitřní peklo, ženu samostatnou, která sama určuje svůj život a svobodně volí jeho náplň, pak představuji jako ženu, která zažívá své vnitřní nebe.

Mé modely vyjadřují i to, že nebe i peklo se v pocitech minulých i současných žen prolínají a tvoří dvě strany jedné mince. Moderní žena dosáhla svého vnitřního nebe, vyrovnala se muži, někdy však svou emancipaci začne pociťovat jako své osobní peklo, protože ztrácí svou hlavní devizu, být partnerkou a matkou.

Konečně se dostávám k tomu nejpodstatnějšímu, k hlavní myšlence celé kolekce, k ženskému vnitřnímu ráji. Je to žena, která má z obou protipólů ten správný díl. Tato žena se dokáže realizovat v zaměstnání, umí být tvrdá a nekompromisní, ale na druhou stranu, když přijde domů, stane se z ní něžné stvoření, které potřebuje náruč partnera, objetí dětí a klidné rodinné zázemí. Žena - „ráj“, je jako mince, z každé strany je jiná. Jedna mince je jako nebe, druhá jako peklo, a celek, který má z každé části ten správný díl, je ráj. Jen sama žena se musí rozhodnout, jak oba protipóly spojí. V jejím životě by mělo převládat to, co jí činí šťastnou, spokojenou a vyrovnanou.

Ženský ráj je o vyjádřenosti těchto dvou rozdílných světů. Dokonalost ráje vidím ve spojení nebeského pekla nebo chcete-li pekelného nebe.

6. SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- 1) Vodáková, A.: Vodáková, O. : Rod ženský : kdo jsme, odkud jsme přišly, kam jdeme?, Praha, Sociologické nakladatelství, 2003.
- 2) Bierach, Dr. A. J. : Za maskou je člověk : Jak prohlédnout přetvářku, Praha, Alternativa, 1997
- 3) Ehrhardt, U. : Wilhelm, J.: Úspěšné ženy nikdo nezastaví, Praha, Pragma, 2000
- 4) Abramsová, L. Zrození moderní ženy: Evropa 1789-1918, Brno, Centrum pro studium demokracie a kultury, 2005
- 5) Ehrhardt, U.: Hodné holky se dostanou do nebe, zlobivé kam chtějí, Praha, Motto, 2008
- 6) Oakleyová, A.: Pohlaví, gender a společnost, Praha, Portál, 2000
- 7) Johnson, P.: Zrození moderní doby, Devatenácté století, Praha, nakladatelství Akademie věd ČR, 1998
- 8) Garin, E.: Renesanční člověk a jeho svět, Praha, nakladatelství Vyšehrad, 2003
- 9) <http://www.osn.cz/zpravodajstvi/zpravy/zprava.php?id=653>
- 10) <http://web.telecom.cz/cmincmin/>
- 11) <http://www.e-stredovek.cz/view.php?navezclanku=postaveni-zen-ve-stredoveku-a-ranem-novoveku&cislocclanku=2009020001>

7. OBRAZOVÁ DOKUMENTACE

SEZNAM PŘÍLOH

Model č. 1

Model č. 2

Model č. 3

Model č. 4

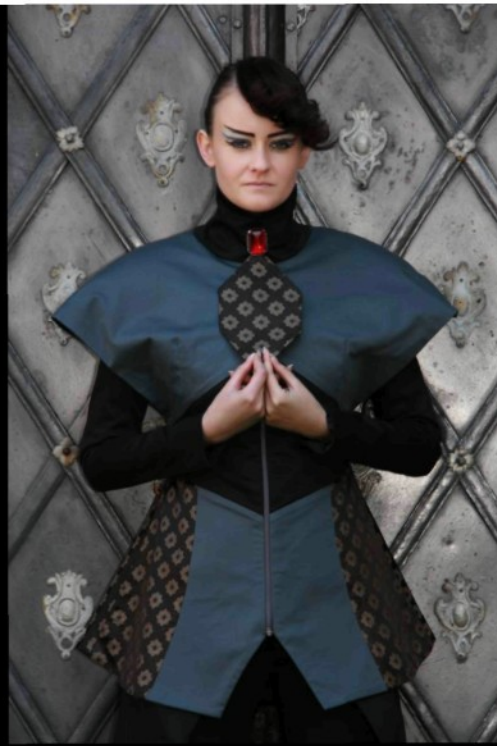
Model č. 5

Model č. 6

Model č. 7

Model č. 8

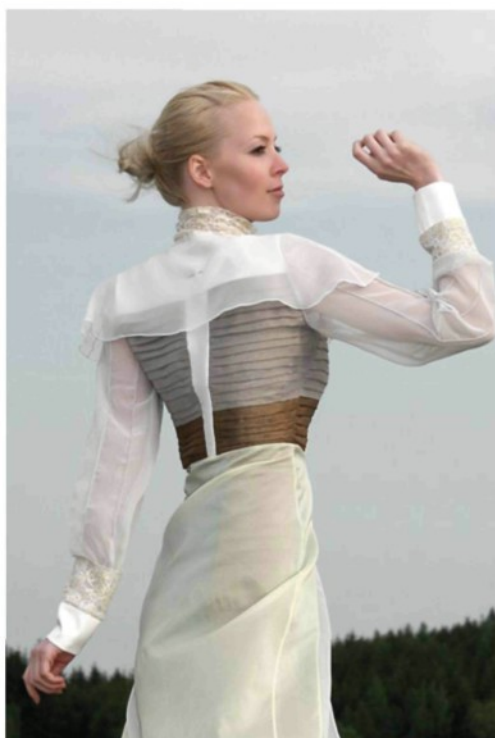

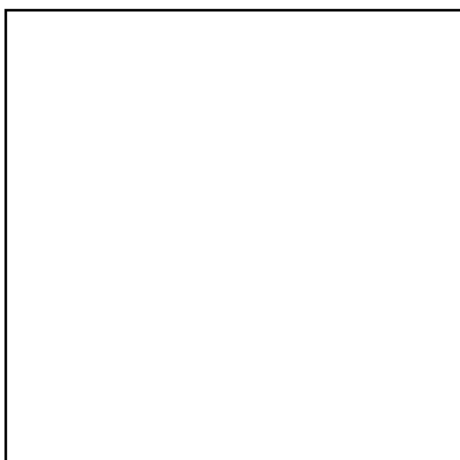

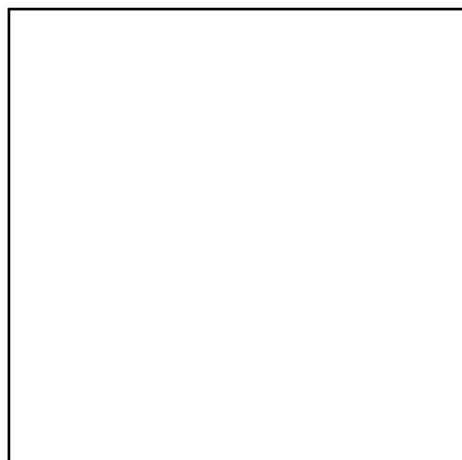

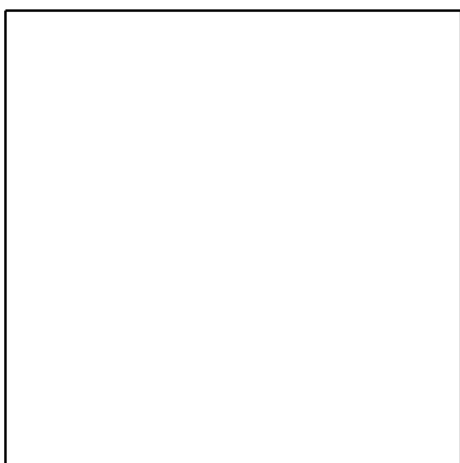
Vzorník použitých materiálů

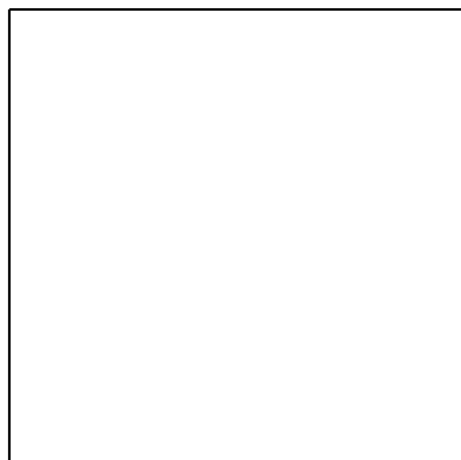
Brokát – žakárová tkanina, polyester

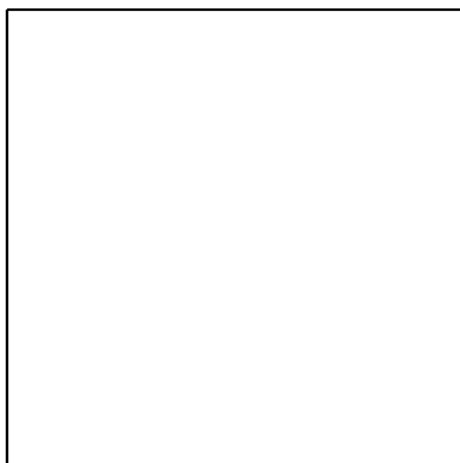
Brokát – žakárová tkanina, polyester

Brokát – žakárová tkanina, hedvábí

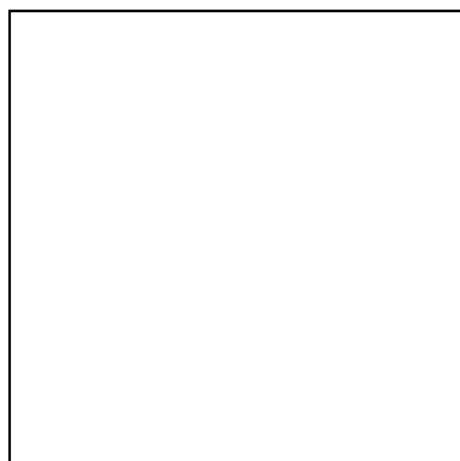
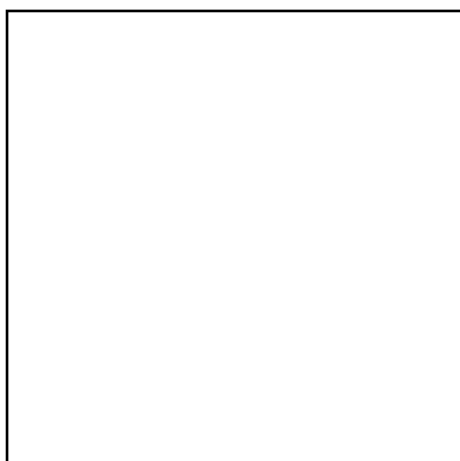
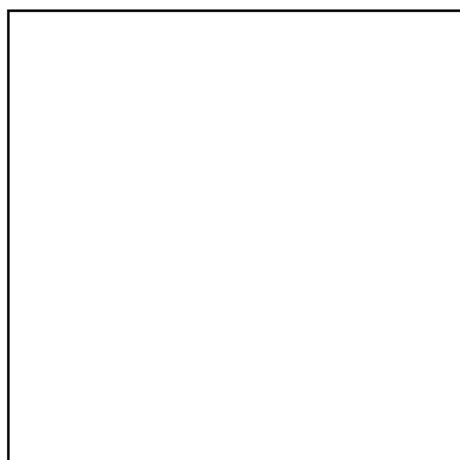
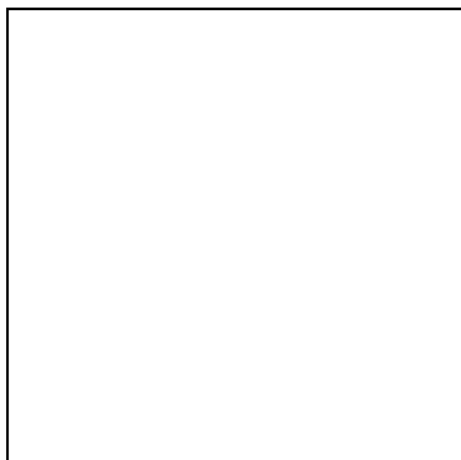
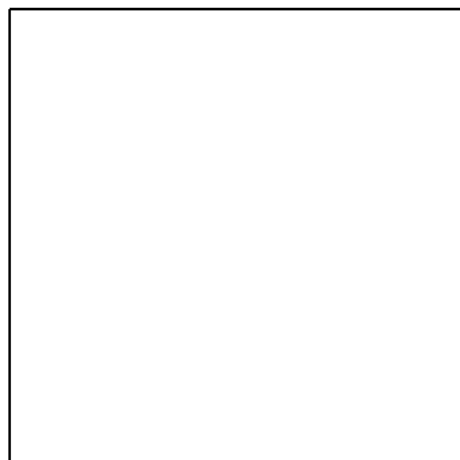
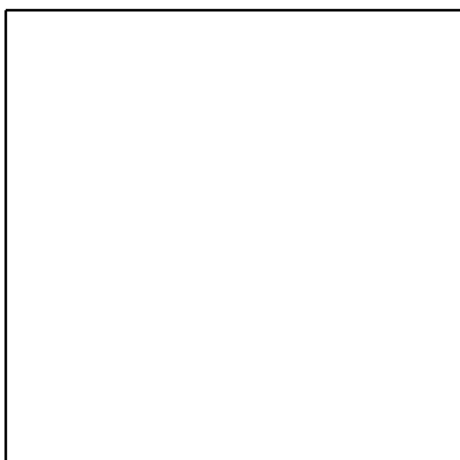

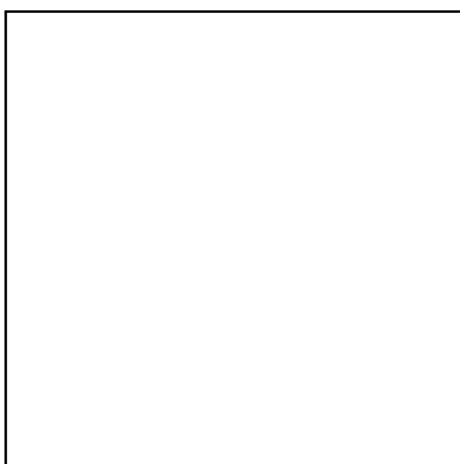
Krajka – osnovní pletenina, viskóza

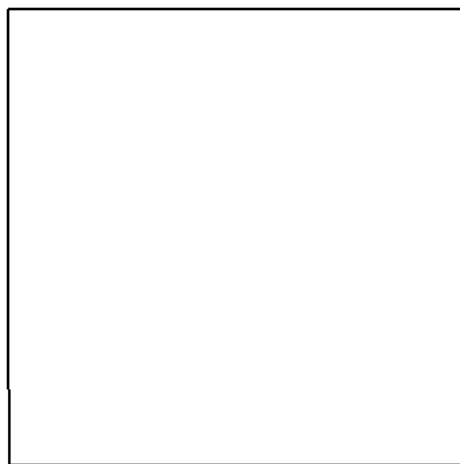
**Krajka – osnovní pletenina
syntetického původu, polyamid**

Bavlna – zesílená tkanina s plátňovou vazbou

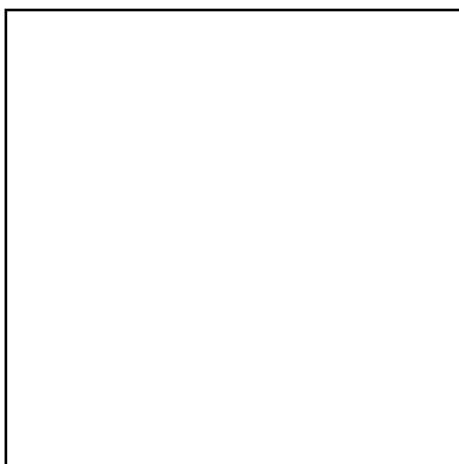

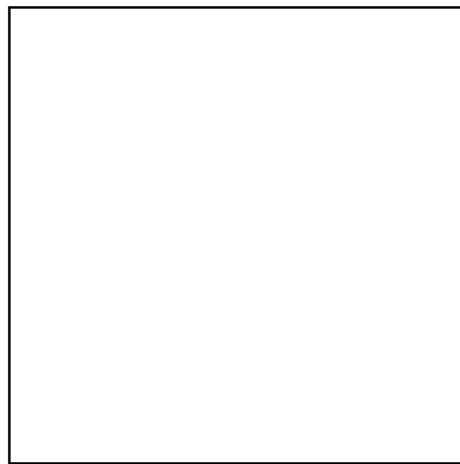
bavlna – zesílená tkanina
s plátňovou vazbou

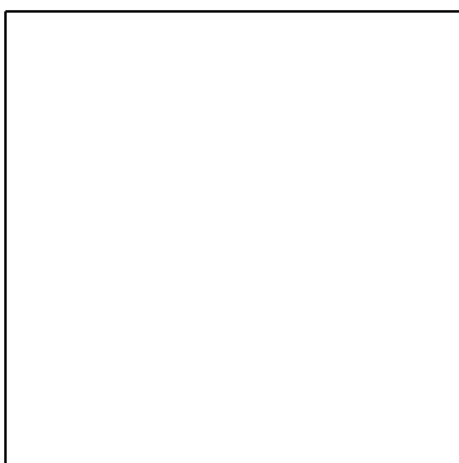
bavlna – zesílená tkanina
s plátňovou vazbou

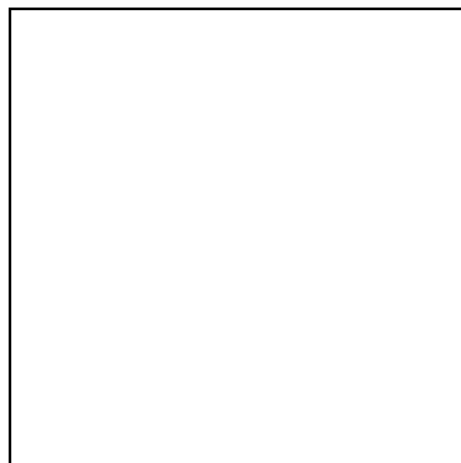
satén - lesklá tkanina,
v osnovním atlasu

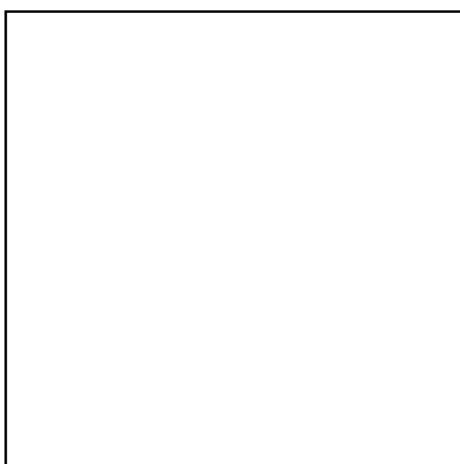
žoržet - plátňová vazba,
původně hedvábnická tkanina

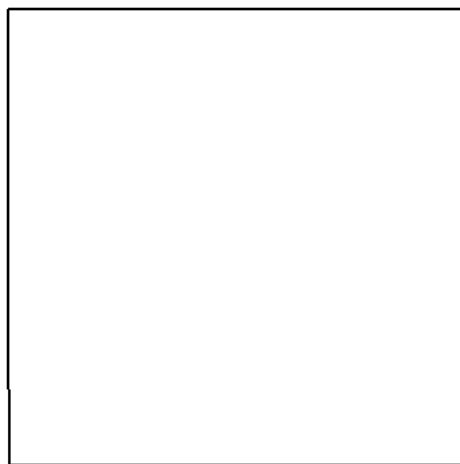
hedvábí - umělé hedvábí, plátno

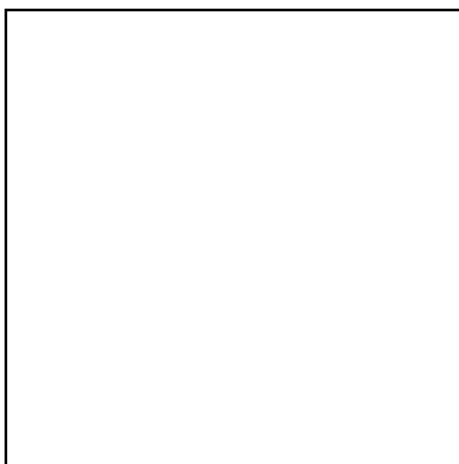
šifon - s lesklým povrchem,
viskóza

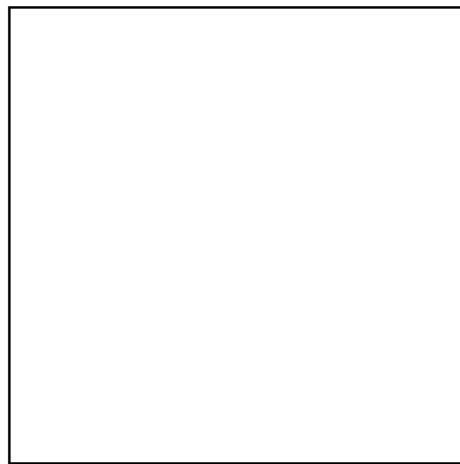
šifon - lesklý povrch, viskóza

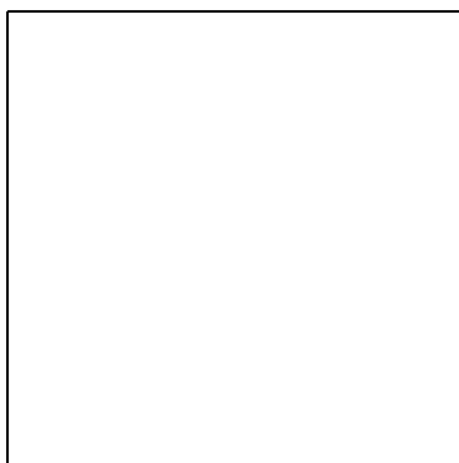
šifon - lesklý povrch, viskóza

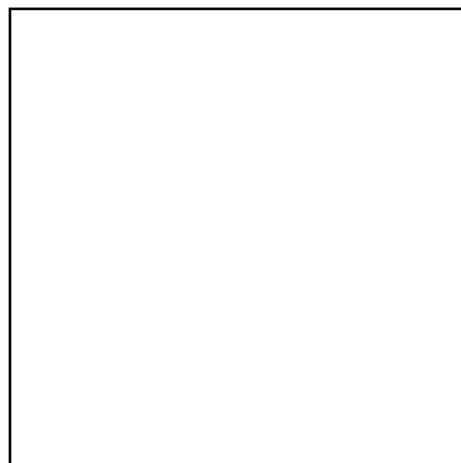
šifon - viskóza

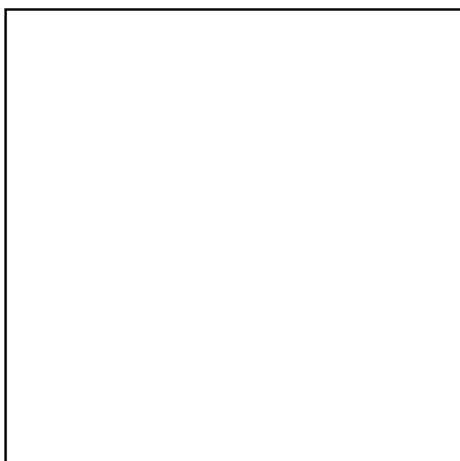
organza

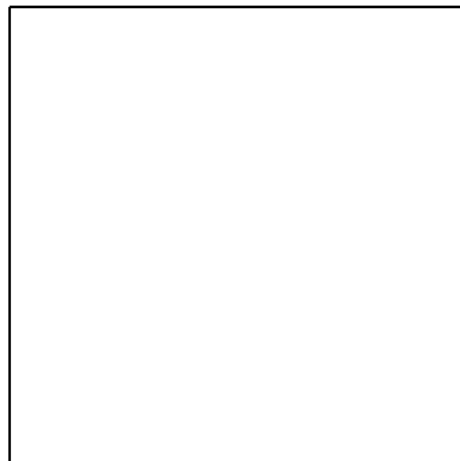
tyl - osnovní pletenina

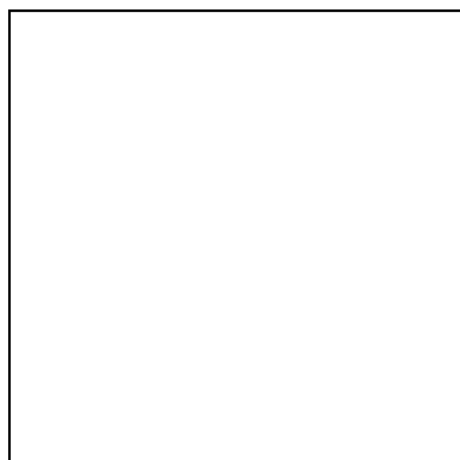
tyl - osnovní pletenina,
lesklý povrch

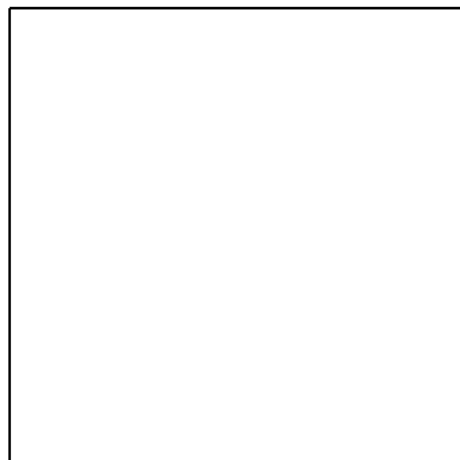
podšívka - keprová vazba,
polyester

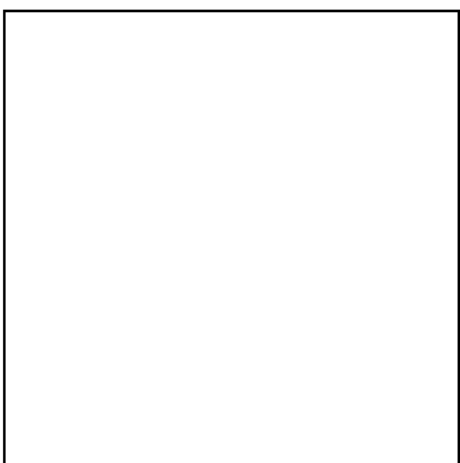
podšívka - keprová vazba,
polyester

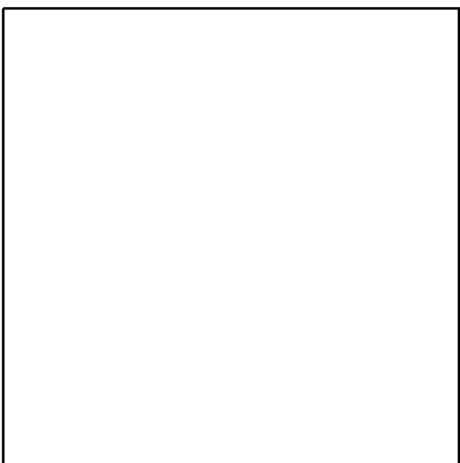
podšívka - keprová vazba,
polyester

acetátová podšívka

acetátová podšívka

podšívka - osnovní pletenina,
elastická